

UDC: 35.088

DOI: [https://doi.org/10.32689/2617-2224-2019-4\(19\)-193-204](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2019-4(19)-193-204)

Онищук Світлана Василівна,

доктор наук з державного управління, доцент, заслужений юрист України, начальник міжрегіонального управління НАДС в Чернівецькій, Івано-Франківській та Тернопільській областях, м. Івано-Франківськ, вул. Грушевського, 21, тел.: +38 (096) 836 03 17, e-mail: svikana@meta.ua

ORCID: 0000-0002-4072-6565

Онищук Светлана Васильевна,

доктор наук по государственному управлению, доцент, заслуженный юрист Украины, начальник межрегионального управления НАГС в Черновицкой, Ивано-Франковской и Тернопольской областях, Ивано-Франковск, ул. Грушевского, 21, тел.: +38 (096) 836 03 17, e-mail: svikana@meta.ua

ORCID: 0000-0002-4072-6565

Onyschuk Svitlana Vasylivna,

Doctor of Sciences in Public Administration, Associate Professor, Honored Lawyer of Ukraine, Head of Interregional Department of NDS in Chernivtsi, Ivano-Frankivsk and Ternopil Oblasts, Ivano-Frankivsk, Str. Hrushevsky, 21, tel.: +38 (096) 836 03 17, e-mail: svikana@meta.ua

ORCID: 0000-0002-4072-6565

Книш Павло Васильович,

кандидат наук з державного управління, заступник голови Заболотівської об'єднаної територіальної громади, доцент кафедри менеджменту та публічного управління ТНЕУ, м. Івано-Франківськ, вул. Грушевського, 21, тел.: +38 (096) 836 03 17, e-mail: svikana@meta.ua

ORCID: 0000-0002-5854-3820

Книш Павел Васильевич,

кандидат наук по государственному управлению, заместитель председателя Заболотовской объединенной территориальной общины, доцент кафедры менеджмента и публичного управления ТНЭУ, г. Ивано-Франковск, ул. Грушевского, 21, тел.: +38 (096) 836 03 17, e-mail: svikana@meta.ua

ORCID: 0000-0002-5854-3820

Knysh Pavlo Vasyliovych,

Ph.D. in Public Administration, Deputy Chairman of the Zabolotovskyy United Territorial Community, Associate Professor of the Department of Management and Public Administration of TNEU, Ivano-Frankivsk, Str. Hrushevsky, 21, tel.: +38 (096) 836 03 17, e-mail: svikana@meta.ua

ORCID: 0000-0002-5854-3820

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПЕРЕВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Анотація. Розглянуто чинне законодавство з питань державної служби, що регулює переведення державних службовців, проаналізовано чотири підстави, відповідно до яких державний службовець може бути переведений без обов'язкового проведення конкурсу. Насамперед, якщо здійснюється реорганізація (злиття, приєднання, поділ, перетворення) або ліквідація державного органу; в разі переведення державного службовця на посаду служби в органах місцевого самоврядування під час передачі або делегування повноважень і функцій від державного органу до органу місцевого самоврядування; за рішенням керівника державної служби в тому самому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), переведення в іншому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), — за рішенням керівника державної служби в державному органі, з якого переводиться державний службовець, та керівника державної служби в державному органі, до якого переводиться державний службовець.

Особливу увагу приділено питанню переведення державного службовця, який є підозрюваним у вчиненні кримінального правопорушення. З'ясовано, що через відсутність обвинувального вироку суду, який набрав законної сили, відсутні підстави для припинення державної служби та звільнення із займаної посади. За державним службовцем зберігається посада державної служби та основні права, передбачені законом, зокрема, право на переведення на рівнозначну або нижчу вакантну посаду до іншого державного органу. Окрім того, чинним законодавством не встановлено заборони на переведення державного службовця, який є підозрюваним у вчиненні кримінального правопорушення, на рівнозначну або нижчу вакантну посаду до іншого державного органу.

Сформовано висновок, що не допускається встановлення будь-яких обмежень прав і погіршення становища державного службовця порівняно з іншими службовцями даного органу чи установи. Своєю чергою, державні службовці мають дотримуватися правил внутрішнього службового розпорядку та інших законодавчих актів, що регулюють питання з прийняття, проходження державної служби та звільнення з неї.

Ключові слова: переведення, державна служба, державний службовець, конкурс, органи місцевого самоврядування.

ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ ПЕРЕВОДА ГОСУДАРСТВЕННЫХ СЛУЖАЩИХ

Аннотация. Рассмотрено действующее законодательство по вопросам государственной службы, регулирующее переводы государственных служащих, проанализированы четыре основания, согласно которым государственный служащий может быть переведен без обязательного проведения конкурса. Прежде всего, если осуществляется реорганизация (слияние, присоединение, разделение, преобразование) или ликвидация государственного органа; в случае перевода государственного служащего на должность службы в органах местного самоуправления, во время передачи или делегирования полномочий и функций от государственного органа в орган местного самоуправления; по решению руководителя государственной службы в том же государственном органе, в том числе в другой местности (в другом населенном пункте), перевод в другом государственном органе, в том числе в другой местности (в другом населенном пункте), — по решению руководителя государственной службы в государственном органе, с которого переводится государственный служащий, и руководителя государственной службы в государственном органе, в который переводится государственный служащий.

Особое внимание уделено вопросу перевода государственного служащего, который является подозреваемым в совершении уголовного преступления. Установлено, что в связи с отсутствием обвинительного приговора суда, вступившего в законную силу, отсутствуют основания для прекращения государственной службы и увольнения с занимаемой должности. По государственным служащим сохраняется должность государственной службы и основные права, предусмотренные законом, в частности, право на перевод на равнозначную или низшую вакантную должность в другой государственный орган. Кроме того, действующим законодательством не установлен запрет на перевод государственного служащего, который является подозреваемым в совершении уголовного преступления, на равнозначную или низшую вакантную должность в другой государственный орган.

Сформулирован вывод, что не допускается установление каких-либо ограничений прав и ухудшение положения государственного служащего по сравнению с другими служащими данного органа или учреждения. В свою очередь, государственные служащие должны соблюдать правила внутреннего служебного распорядка и других законодательных актов, регулирующих вопросы по принятию, прохождению государственной службы и освобождение от нее.

Ключевые слова: перевод, государственная служба, государственный служащий, конкурс, органы местного самоуправления.

LEGAL ASPECTS OF THE TRANSFER OF PUBLIC OFFICIALS

Abstract. The current legislation on the civil service, that regulates the transfer of civil servants, four grounds according to which a civil servant can be transferred

without mandatory competition were analyzed. First of all, if the reorganization (merger, accession, division, transformation) or liquidation of the state body is carried out; in the case of transfer of a civil servant to the position of service in local government bodies, during the transfer or delegation of powers and functions from the state body to the local government body; according to the decision of the head of public service in the same state body, including in other district (in other settlement), transfer to the other state body, including in other district (in other settlement), – by the decision of the head of public service in public body from which the civil servant is transferred, and the head of public service in public body to which the civil servant is transferred.

Special attention is paid to the issue of transfer of a civil servant who is suspected of committing a criminal offense. It was found that in the absence of a conviction of the court, which entered into legal force, there are no grounds for termination of public service and dismissal from office. The civil servant shall retain the position of the civil service and the fundamental rights provided for by law, in particular, the right to transfer to an equivalent or lower vacant position to another state body. In addition, the current legislation does not prohibit the transfer of a civil servant suspected of committing a criminal offence to an equivalent or lower vacant position in another state body.

The conclusion is formed that it is not allowed to establish any restrictions on the rights and deterioration of the position of the civil servant in comparison with other employees of this body or institution. In turn, civil servants must comply with the internal regulations and other legislative acts governing the adoption, passage of public service and dismissal from it.

Keywords: transfer, public service, civil servant, competition, local authorities.

Постановка проблеми. Питання переведень державних службовців на державній службі в науковій літературі зустрічається вкрай рідко, вони мало досліджувані, оскільки згідно чинного законодавства вступ на державну службу розглядається в контексті конкурсних випробувань, проте в Законі України “Про державну службу” є також передбачувана можливість переведення державних службовців без проведення конкурсів, що і зумовило науковий інтерес.

Мета статті полягає у висвітленні правових аспектів переведення державних службовців в органах

державної виконавчої влади та на посади в органи місцевого самоврядування.

Виклад основного матеріалу. Переведення державного службовця згідно з чинним законодавством – це передбачена Законом України “Про державну службу” можливість змінити займану посаду без обов’язкового проведення конкурсу [1].

Законодавство окреслює чотири підстави, відповідно до яких державний службовець може бути переведений:

- частиною п’ятою ст. 22 Закону України “Про державну службу”

встановлено, що у разі реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації державного органу переведення державного службовця на рівнозначну або нижчу (за його згодою) посаду в державному органі, якому передаються повноваження та функції такого органу, здійснюється без обов'язкового проведення конкурсу [1];

- частиною шостою ст. 22 Закону України “Про державну службу” забезпечено можливість переведення державного службовця на посаду служби в органах місцевого самоврядування, під час передачі або делегування повноважень і функцій від державного органу до органу місцевого самоврядування, що здійснюється без обов'язкового проведення конкурсу в разі відповідності його професійної компетентності кваліфікаційним вимогам до відповідної посади та за умови вступу на службу вперше за результатами конкурсу [1];

- відповідно до пункту 1 частини першої ст. 41 Закону України “Про державну службу”, на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду у тому самому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), — за рішенням керівника державної служби;

- відповідно до пункту 2 частини першої ст. 41 Закону України “Про державну службу”, на рівнозначну або нижчу вакантну посаду в іншому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), — за рішенням керівника державної служби в державному органі, з якого переводиться державний службовець, та керівника дер-

жавної служби в державному органі, до якого переводиться державний службовець [1].

При аналізі можливості переведення державного службовця на рівнозначну посаду необхідно розуміти, що згідно зі ст. 2 цього Закону рівнозначна посада — це посада державної служби, що належить до однієї групи оплати праці з урахуванням юрисдикції державного органу. Таким чином, головний спеціаліст, що працює у структурному підрозділі обласної державної адміністрації, може бути переведений на посаду головного спеціаліста у структурному підрозділі районної державної адміністрації, аналогічно керівник структурного підрозділу апарату місцевої державної адміністрації може бути переведений на посаду керівника апарату, керівника самостійного структурного підрозділу цієї або аналогічної за рівнем юрисдикції місцевої державної адміністрації без обов'язкового проведення конкурсу. Проте головний спеціаліст структурного підрозділу районної державної адміністрації не може бути переведений на посаду головного спеціаліста структурного підрозділу обласної державної адміністрації, оскільки не дотримується одна з умов переведення — рівень юрисдикції державного органу, куди має бажання перевестись державний службовець) [2, с. 39].

Щодо визначення поняття “нижча посада”, то аналізуючи норми законодавства можна дійти висновку, що нижчою посадою є посада державної служби, яка належить до нижчої групи оплати праці. При цьому рівень юрисдикції державного органу до

уваги не береться. Як приклад, можемо зазначити, що головний спеціаліст структурного підрозділу районної державної адміністрації (7 група оплати праці) може бути переведений на посаду провідного спеціаліста (8 група оплати праці), спеціаліста (9 група оплати праці) структурного підрозділу обласної державної адміністрації, а наприклад, керівник самостійного структурного підрозділу районної державної адміністрації (4 група оплати праці) може бути переведений на посаду заступника керівника самостійного структурного підрозділу обласної державної адміністрації (5 група оплати праці) [3, с. 49].

Особливу увагу хотіла б приділити питанню переведення державного службовця, який є підозрюваним у вчиненні кримінального правопорушення.

Частиною першою ст. 17 Кримінального процесуального кодексу України передбачено, що особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому зазначеним кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили. А ст. 533 Кримінального процесуального кодексу України передбачено, що вирок або ухвала суду, які набрали законної сили, обов'язкові для осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні, а також для усіх фізичних та юридичних осіб, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх службових осіб, і підлягають виконанню на всій території України [4].

Відповідно до ст. 41 Закону України “Про державну службу” державний службовець з урахуванням його професійної підготовки та професійної компетентності може бути переведений без обов'язкового проведення конкурсу на рівнозначну або нижчу вакантну посаду в іншому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті) — за рішенням керівника державної служби в державному органі, з якого переводиться державний службовець, та керівника державної служби в державному органі, до якого переводиться державний службовець. Пам'ятати потрібно, що переведення здійснюється лише за згодою державного службовця.

Отже, з огляду на зазначене, вважаємо, що через відсутність обвинувального вироку суду, який набрав законної сили, відсутні підстави для припинення державної служби та звільнення із займаної посади. За державним службовцем зберігається посада державної служби та основні права передбачені законом, зокрема, право на переведення на рівнозначну або нижчу вакантну посаду до іншого державного органу. Окрім того, чинним законодавством не встановлено заборони на переведення державного службовця, який є підозрюваним у вчиненні кримінального правопорушення, на рівнозначну або нижчу вакантну посаду до іншого державного органу.

Оскільки у практичній діяльності виникає ряд питань пов'язаних із переведення з посади державного службовця на посаду посадової особи місцевого самоврядування зупинимося і на цьому аспекті. Частиною

першою ст. 3 Закону України “Про державну службу” визначено, що цей нормативно-правовий акт регулює відносини, що виникають у зв’язку із вступом на держслужбу, її проходженням та припиненням, визначає правовий статус держслужбовця. Відповідно до листа Міністерства юстиції України від 26 грудня 2008 р. № 758-0-2-08-19 щодо практики застосування норм права у випадку колізії, при розбіжності між загальним і спеціальним нормативно-правовим актом перевага надається спеціальному, якщо він не скасований виданим пізніше загальним актом [5].

Статтею 83 Закону України “Про державну службу” зазначений вичерпний перелік підстав припинення державної служби, серед яких: у разі втрати права на державну службу або його обмеження (ст. 84 цього Закону); у разі закінчення строку призначення на посаду державної служби (ст. 85 цього Закону); за ініціативою державного службовця або за угодою сторін (ст. 86 цього Закону); за ініціативою суб’єкта призначення (ст. 87 цього Закону); у разі настання обставин, що склалися незалежно від волі сторін (ст. 88 цього Закону); у разі незгоди державного службовця на проходження державної служби у зв’язку із зміною її істотних умов (ст. 43 цього Закону); у разі досягнення державним службовцем 65-річного віку, якщо інше не передбачено законом; у разі застосування заборони, передбаченої Законом України “Про очищення влади” [6]. Також, частиною третьою ст. 5 Закону встановлено, що дія норм законодавства про працю поширюється на державних службовців у

частині відносин, не врегульованих цим Законом України “Про державну службу” [1].

Враховуючи викладене, державний службовець може бути переведений на посаду в органи місцевого самоврядування лише під час передачі або делегування повноважень і функцій від державного органу до органу місцевого самоврядування, що здійснюється без обов’язкового проведення конкурсу. Доцільно зазначити і про призначення на посаду державної служби з випробуванням. Відповідно до ст. 35 Закону України “Про державну службу” в акті про призначення на посаду суб’єкт призначення може встановити випробування з метою перевірки відповідності державного службовця займаній посаді із зазначенням його строку.

При цьому протягом встановленого випробувального терміну керівник державної служби аналізує: якість виконання доручень; дотримання термінів виконання завдань; виконання загального обсягу запропонованої роботи; відповідність державного службовця професійно-кваліфікаційним вимогам; розуміння законодавчих актів та вміння застосовувати їх на практиці; уміння організовувати та планувати роботу; навички ефективної комунікації та вміння працювати в команді; підтримку та дотримання у своїй діяльності професійної етики, цінностей та принципів державної служби, формування її позитивного іміджу.

Ретельне вивчення інституту випробування надає можливість правильно його застосовувати та оформляти прийняте рішення належним чином. При призначенні

особи на посаду державної служби вперше встановлення випробування є обов'язковим. Випробування при призначенні на посаду державної служби встановлюється строком до шести місяців.

При цьому слід зазначити, що мінімальний термін випробування законодавчо не врегульовано. Встановлюючи державному службовцю випробування, суб'єкт призначення повинен вказати про це в наказі про призначення на посаду з обов'язковим зазначенням терміну такого випробування [3, с. 67].

Нормами Закону не визначено перелік категорій осіб чи посад державної служби, до яких не можна застосовувати таку додаткову умову при призначенні на посаду державного службовця, як встановлення випробувального терміну.

Якщо державний службовець у період випробування був відсутній на роботі з поважних причин, строк випробування продовжується на відповідну кількість днів, протягом яких він фактично не виконував посадові обов'язки. Продовження випробування за будь-яких інших умов буде визнане незаконним навіть за наявності згоди на таке подовження строку з боку державного службовця. В період випробування на державного службовця поширюється законодавство про державну службу та про працю.

Отже, не допускається встановлення будь-яких обмежень його прав і погіршення становища порівняно з іншими службовцями даного органу чи установи. У свою чергу, державні службовці мають дотримуватися правил внутрішнього службового

розпорядку та інших законодавчих актів, що регулюють питання з прийняття, проходження державної служби та звільнення з неї.

Суб'єкт призначення має право звільнити державного службовця з посади до закінчення строку випробування у разі встановлення невідповідності державного службовця займаній посаді на підставі пункту 2 частини першої ст. 87 Закону України "Про державну службу". Суб'єкт призначення попереджає державного службовця про звільнення у письмовій формі не пізніше як за сім календарних днів із зазначенням підстав невідповідності займаній посаді [1].

В період випробування державного службовця може бути звільнено з посади також на загальних підставах, передбачених законодавством.

Частиною шостою ст. 11 Закону України "Про державну службу" встановлено, що якщо права державного службовця, встановлені Законом, порушені керівником державної служби чи державним службовцем вищого органу або якщо ці особи створили перешкоди в реалізації прав державного службовця, він може подати скаргу із зазначенням фактів порушення його прав або перешкод у їх реалізації безпосередньо до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби. Тобто оскарження рішення про звільнення через встановлення невідповідності державного службовця займаній посаді протягом строку випробування здійснюється до НАДС.

Слід відзначити, що державний службовець, якому встановлено

випробування з метою перевірки його відповідності займаній посаді, може бути переведений на іншу рівнозначну чи нижчу посаду у разі, коли професійна компетентність такої особи відповідає вимогам, встановленим до кандидата на зайняття цієї посади. У випадку переведення державний службовець вже не вважається таким, що зайняв посаду державної служби вперше, а тому випробування після переведення на іншу посаду державної служби не є обов'язковим.

Сьогодні, наше законодавство передбачає, що призначення на посаду державного службовця здійснюється безстроково, проте є й інші випадки, теж визначені на рівні Закону. Строковий трудовий договір може укладатися тільки в тих випадках, коли трудові відносини не можуть бути встановлені на невизначений строк. Статтею 34 Закону України "Про державну службу". визначено, що строкове призначення на посаду здійснюється у разі [1]:

- призначення на посаду державної служби категорії "А" — на п'ять років, якщо інше не передбачено законом, з правом повторного призначення на ще один строк або наступного переведення на рівнозначну або нижчу посаду до іншого державного органу;

- заміщення посади державної служби на період відсутності державного службовця, за яким відповідно до законодавства зберігається посада державної служби.

Якщо трудовий договір у випадках, передбачених Законом України "Про державну службу" укладається на визначений строк, для з'ясування

останнього дня строку слід керуватися ст. 2411 КЗпП [7]. Відповідно до неї строк: обчислюваний роками, закінчується у відповідний місяць і число останнього року строку; обчислюваний місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця строку. Якщо кінець строку припадає на такий місяць, що не має відповідного числа, строк закінчується в останній день цього місяця; обчислюваний тижнями, закінчується у відповідний день тижня; строки, які визначаються днями, обчислюються з дня, наступного після того дня, з якого починається строк. Якщо останній день строку припадає на святковий, вихідний або неробочий день, то днем закінчення строку вважається найближчий робочий день.

Прийняття особи на посаду державної служби на певний термін здійснюється на загальних умовах вступу на державну службу. Вступ на державну службу здійснюється шляхом призначення громадянина України на посаду державної служби за результатами конкурсу. Особа, яка вступає на посаду державної служби вперше, набуває статусу державного службовця з дня публічного складення нею Присяги державного службовця, а особа, яка призначається на посаду державної служби повторно, — з дня призначення на посаду. При призначенні особи на посаду державної служби вперше встановлення випробування є обов'язковим. Не допускається призначення на посаду державної служби особи, яка буде прямо підпорядкована близькій особі або якій будуть прямо підпорядковані близькі особи. В акті про призначення на посаду дер-

жавної служби на визначений термін обов'язково зазначається строк призначення.

Державний службовець допускається до виконання обов'язків за укладеним строковим трудовим договором після видання розпорядчого акту роботодавця про прийняття на роботу та повідомлення територіального органу Державної фіскальної служби відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 р. № 413 [8].

На державних службовців, прийнятих за строковим трудовим договором поширюються права, визначені Законом України "Про державну службу"[1]:

1) право на щорічну відпустку, а також на всі інші види відпусток, включаючи щорічні додаткові, всі види соціальних відпусток, додаткові відпустки у зв'язку з навчанням, відпустки без збереження заробітної плати тощо, передбачені Законом України "Про відпустки" [9];

2) переведення, переміщення, зміна істотних умов праці, застосування заохочень і дисциплінарних стягнень;

3) право на допомогу по тимчасовій непрацездатності.

На державних службовців прийнятих на посаду державної служби на певний термін в обов'язковому порядку ведуться трудові книжки. При цьому запис про прийняття на роботу не має містити вказівки про строковий характер трудового договору. Звільнення державного службовця оформляється розпорядчим актом роботодавця і не потребує заяви працівника. У день звільнення працівнику видається заповнена

трудова книжка, а також на його вимогу — копія розпорядчого акту про звільнення.

За потреби державний службовець, прийнятий за строковим трудовим договором, може бути переведений на іншу посаду або роботу. Але при цьому слід зазначити, що трудовий договір із державним службовцем залишається строковим, якщо посада або робота, на яку він переводиться, також передбачає укладення строкового трудового договору. У іншому випадку трудовий договір стане безстроковим.

Висновки. У науковій статті розглянуто всі можливі правові підстави переведення державних службовців та наведені приклади здійснення таких переведень. Акцентована увага на переведення в органи місцевого самоврядування, під час передачі або делегування повноважень і функцій від державного органу до органу місцевого самоврядування, що здійснюється без обов'язкового проведення конкурсу. Також у науковій статті чітко висвітлені можливості переведень державних службовців, яким встановлений випробувальний термін при вступі на державну службу. Сформовано висновок, що не допускається встановлення будь-яких обмежень прав і погіршення становища державного службовця порівняно з іншими службовцями даного органу чи установи. У свою чергу, державні службовці повинні дотримуватися правил внутрішнього службового розпорядку та інших законодавчих актів, що регулюють питання з прийняття, проходження державної служби та звільнення з неї.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про державну службу : Закон України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. (дата звернення: 23.05.2019).
2. *Онищук С. В.* Практика застосування Закону України “Про державну службу”: практич. посіб. [Електронна копія]. Івано-Франківськ; 2017. 182 с. (дата звернення: 21.05.2019).
3. Науково-практичний коментар до Закону України “Про державну службу” [Електронна копія] / ред. кол.: К. О. Ващенко, І. Б. Коліушко, В. П. Тимошук, В. А. Дерезь (відп. ред.). К.: ФОП Москаленко О. М., 2017. 796 с.
4. Кримінально-процесуальний кодекс України, редакція від 11.01.2019, підстава – 2227-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 22.05.2019).
5. Практика застосування норм права у випадку колізії: Лист Міністерства юстиції України від 26 грудня 2008 р. № 758-0-2-08-19 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0758323-08> (дата звернення: 19.05.2019).
6. Про очищення влади : Закон України від 31.08.2018, підстава – 2462-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1682-18> (дата звернення: 22.05.2019).
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII // УРСР. 1971. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (дата звернення: 21.05.2019).
8. Про порядок повідомлення Державній фіскальній службі та її територіальним органам про прийняття працівника на роботу: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 р. № 413 [Електронний ресурс]. Режим доступу: [https://](https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/248264631)

www.kmu.gov.ua/ua/npas/248264631
(дата звернення: 23.05.2019).

9. Про відпустки: Закон України від 01.01.2019, підстава – 2476-VIII. URL: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/504/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 22.05.2019).

REFERENCES

1. Zakon Ukrainy “Pro derzhavnu sluzhbu” [The Law of Ukraine “On the civil service”]. *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. 2016. 4.
2. Onyshhuk S. V. (2017). *Praktyka zastosuvannja Zakonu Ukrainy “Pro derzhavnu sluzhbu”: praktychnyj posibnyk. [Practice of application of the Law of Ukraine “On Civil Service”: a Practical Guide]*. Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].
3. Vashhenko K. O., Koliushko I. B., Tymoshhuk V. P., Derec’ V. A. (red.) (2017). *Naukovo-praktychnyj komentar do Zakonu Ukrainy “Pro derzhavnu sluzhbu” [Scientific and Practical Commentary to the Law of Ukraine “On Civil Service”]*. Kyiv: FOP Moskalenko O. M. [in Ukrainian].
4. Kryminal’no-procesual’nyj kodeks Ukrainy, redakcija vid 11.01.2019, pidstava – 2227-VIII. [The Code of Criminal Procedure of Ukraine, version dated January 11, 2019, basis – 2227-VIII]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> [in Ukrainian].
5. *Praktika zastosuvannja norm prava u vipadku kolizii: List Ministerstva justicii Ukraini vid 26 grudnja 2008 roku № 758-0-2-08-19 [The practice of applying the law in case of conflict: Letter of the Ministry of Justice of Ukraine dated December 26, 2008 № 758-0-2-08-19]*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0758323-08> [in Ukrainian].
6. Zakon Ukrainy “Pro ochyshhennja vlady” [The Law of Ukraine “On pu-

- rification of power”: dated August 31, 2018, the basis – 2462-VIII]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1682-18> [in Ukrainian].
7. Kodeks zakoniv pro pracju Ukrainy vid 10.12.1971 № 322-VIII [*The Code of Labor Laws of Ukraine*] of December 10, 1971 № 322-VIII]. Retrieved from <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> [in Ukrainian].
 8. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy “Pro porjadok povidomlennja Derzhavnoji fiskal’noji sluzhby ta ii teritorial’nym organam pro pryjnjattja pracivnyka na robotu” vid 17 chervnja 2015 r. № 413 [*Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine “On the Procedure for Informing the State Fiscal Service and its Territorial Authorities of the Recruitment of a Worker to Work” of June 17, 2015, № 413*]. Retrieved from <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/248264631> [in Ukrainian].
 9. Zakon Ukrainy “Pro vidпустky” Про відпустки: Закон України від 01.01.2019, підстава – 2476-VIII. [*The Law of Ukraine “About vacations”*]. Retrieved from <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/504/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].